

Parises Befolkning Brødet, har man oprettet Fagskoler til Uddannelse af unge Piger. Disse Skoler, der omfatter saadanne Fag som Syning, Maling paa Porcellæn og Glas, Broderi paa Kjøle- og Møbelstoffer, Blomster, Fjer og andre Modesager, har fundet Efterlignere i de fleste franske Provinsbyer, Belgien, Schweiz og England. Der findes i Paris 6 Fagskoler, som bæres af Kommunen. Til hver af disse er der knyttet en Komité af Herrer og Damer, som har at tilse Skolen og hjælpe Bestyrerinden. Hver Skole har sine bestemte Kvarterer, hvorfra Eleverne optages; disse maa være fødte i Paris, de maa ikke være under 13 og ikke gerne over 15 Aar. Der erlægges ingen Betaling; Eleverne bliver endog af Skolen forsynede med alt, hvad de skal bruge til deres Arbejde. Da det er umuligt at optage alle de unge Piger, der melder sig, finder der Konkurrence Sted. Det vigtigste Fag er Syning. I et helt Aar lærer Eleverne kun at bruge Naalen uden at faa Lov til at fuldføre noget Klædningsstykke. De begynder med Linnedsyning, senere lærer de at arbejde i uldne Stoffer. Det andet Aar begynder de unge Piger at arbejde for enkelte Modemagasinier i Byen, men de udfører kun lettere Arbejder; Morgenkjoler eller Børnedragter. Tredje Aar arbejder de for Skolen, der modtager Bestillinger.

Foruden de kommunale Fagskoler er der flere private, som støttes af Godgørenheden. Intet Under, at den franske Skrædersyning har naaet det Fuldkommenhedstrin, hvorpaa den staar. Vore Syersker bruger ikke at ofre nogen Tid paa deres Uddannelse, for det har de ikke Raad til. Derfor har de heller intet Snit; maaske enkelte af vore største Dameskræderinder kunde maale sig med de tarveligste franske; hele Resten vilde være umulig derovre. Vi burde — som man allerede har gjort det i andre Lande — sende en dygtig Kvinde over for at sætte sig ind i Undervisningsmetoden i Fagskolerne, at vi kunde faa oprettet noget lignende herhjemme. Dog, Valget vilde maaske blive vanskeligt. De fleste af vore fransktalende Kvinder herhjemme er ikke praktiske, og de praktiske — er rimeligvis for optagne af Arbejde for Udkommet til at kunne tænke paa Standen. I Frankrig har den kvindelige Intelligents væsenligst kastet sig over praktiske Formaal.

R.

Fra inden- og udenbyes Venner. Kvinder som Jordbrugere.

Naar Efteraarsaftnerne med de lange Tasmørketimer indfinde sig, samle Sommerminderne sig i forøget Klarhed, og den mørke Ræmme giver Billederne den Varme og det Lys, som vore Regnsomme ere for karrige med. Man sidder nu og blader om i Taakkerne som i et Album, snart vender man hurtigt Bladet om, som over et kjedeligt Portræt, snart slaar